

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums
2020. gada 2. jūnijs

Saturs

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2020/C 182/01	Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta M.9797 – AUNDE Group / Toyota Boshoku / TB Kawashima Automotive Textile (India) JV) ⁽¹⁾	1
2020/C 182/02	Komisijas Paziņojums par to, kā elektroniskajiem displejiem, sadzīves veļas mazgāšanas un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnām, aukstumiekārtām un sadzīves trauku mazgāšanas mašīnām piemērot energomarķējuma prasības un kā ārējiem barošanas avotiem piemērot ekodizaina prasības par informācijas sniegšanu ⁽¹⁾	2

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2020/C 182/03	Euro maiņas kurss — 2020. gada 29. maijs	4
2020/C 182/04	Euro maiņas kurss — 2020. gada 1. jūnijs	5
2020/C 182/05	Atzinums, ko sniegusi Aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa padomdevēja komiteja 2020. gada 10. februāra sanāksmē par lēmuma projektu attiecībā uz lietu AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing) Ziņotājvalsts: Francija	6
2020/C 182/06	Uzklausīšanas amatpersonas nobeiguma ziņojums Lieta AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing)	7
2020/C 182/07	Komisijas lēmuma kopsavilkums (2020. gada 21. februāris) par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu Lieta AT.40528 – Meliá (Holiday pricing) (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 893)	9

LV

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

2020/C 182/08

Kopsavilkums Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumam par sarunu pilnvarām noslēgt starptautisku nolīgumu par personas datu apmaiņu starp Eiropolu un Jaunzēlandes tiesībaizsardzības iestādēm (*Pilns šā atzinuma teksts angļu, franču un vācu valodā ir pieejams EDAU tīmekļa vietnē www.edps.europa.eu*)

12

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju**(Lieta M.9797 – AUNDE Group / Toyota Boshoku / TB Kawashima Automotive Textile (India) JV)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2020/C 182/01)

Komisija 2020. gada 25. maijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

- Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanās sadaļā (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,
- elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lv>) ar dokumenta numuru 32020M9797. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

par to, kā elektroniskajiem displejiem, sadzīves veļas mazgāšanas un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnām, aukstumiekārtām un sadzīves trauku mazgāšanas mašīnām piemērot energomarķējuma prasības un kā ārējiem barošanas avotiem piemērot ekodizaina prasības par informācijas sniegšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2020/C 182/02)

Ar 2019. gadā pieņemtajām Komisijas Deleģētajām regulām (ES) 2019/2013 ⁽¹⁾, (ES) 2019/2014 ⁽²⁾, (ES) 2019/2016 ⁽³⁾ un (ES) 2019/2017 ⁽⁴⁾ ("Energomarķējuma regulas") ir noteikti jauni elektronisko displeju, sadzīves veļas mazgāšanas mašīnu, sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnu, aukstumiekārtu un sadzīves trauku mazgāšanas mašīnu marķēšanas pienākumi. Šīs regulas būs jāpiemēro no 2021. gada 1. marta, bet jau no 2020. gada 1. novembra piegādātājiem kopā ar ražojumiem, ko tie laiž tirgū, ir jānodrošina marķējums ar atjauninātu skalu, kā arī jaunajās ražojuma informācijas lapās minētie parametri ir jāievada ražojumu datubāzē.

Komisijas Regula (ES) 2019/1782 ⁽⁵⁾ par ekodizaina prasībām ārējiem barošanas avotiem ir piemērojama no 2020. gada 1. aprīļa un paredz jaunas prasības par to, kāda informācija sniedzama galalietotājiem, tirgus uzraudzības iestādēm un citām ieinteresētajām personām. Tas nozīmē, ka ir jāpārveido arī tirgū laistajiem ražojumiem piestiprināmo pases plāksnīšu dizains.

Covid-19 pandēmijas dēļ daudzās dalībvalstīs rūpnīcas un laboratorijas ir slēgtas vai arī ir samazinājies to darbinieku skaits un jauda. Tāpēc ražotājiem ir grūti, pat neiespējami testēt savus ražojumus un tādējādi saņemt informāciju, kas jānorāda tehniskajā dokumentācijā vai ražojuma informācijas lapā un marķējumā. Veikalu slēgšanas dēļ pieprasījums ir samazinājies, un tas nozīmē, ka ražotāju noliktavās ir uzkrājušies ražojumi ar pašreizējo marķējumu vai – ārējo barošanas avotu gadījumā – pases plāksnītēm. Šo iemeslu dēļ ražotājiem var būt neiespējami sagatavot un nodrošināt marķējumu ar atjauninātu skalu vai jaunas pases plāksnītes visiem tirgū laistajiem ražojumiem no 2020. gada 1. novembra vai – ārējo barošanas avotu gadījumā – no 2020. gada 1. aprīļa, kā to prasa tiesību akti. Paredzams, ka šī situācija būs īslaicīga un attiecībā uz energomarķējumu lielā mērā atrisināsies līdz 2021. gada 1. martam (kad kļūs piemērojami attiecīgo regulu pārējie noteikumi) vai – attiecībā uz ārējiem barošanas avotiem – līdz 2020. gada 1. oktobrim.

Vairākas dalībvalstis ir informējušas Komisiju par to, ka tās zina, ar kādām grūtībām saskaras nozare, un saprot, cik problemātiski nozarei būs izpildīt šos pienākumus. Arī vairākas nozares asociācijas ir Komisiju informējušas par šīm grūtībām.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/2013 (2019. gada 11. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369 papildina attiecībā uz elektronisko displeju energomarķējumu un atceļ Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1062/2010 (OV L 315, 5.12.2019., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/2014 (2019. gada 11. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369 papildina attiecībā uz sadzīves veļas mazgāšanas un sadzīves veļas mazgāšanas un žāvēšanas mašīnu energomarķējumu un atceļ Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1061/2010 un Komisijas Direktīvu 96/60/EK (OV L 315, 5.12.2019., 29. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/2016 (2019. gada 11. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369 papildina attiecībā uz aukstumiekārtu energomarķējumu un atceļ Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1060/2010 (OV L 315, 5.12.2019., 102. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/2017 (2019. gada 11. marts), ar ko attiecībā uz sadzīves trauku mazgāšanas mašīnu energomarķējumu papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 1059/2010 (OV L 315, 5.12.2019., 134. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Regula (ES) 2019/1782 (2019. gada 1. oktobris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK nosaka ekodizaina prasības ārējiem barošanas avotiem un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 278/2009 (OV L 272, 25.10.2019., 95. lpp.).

Atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, piemēram, ekodizaina un energomarķējuma regulām, uzrauga un panāk dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes saskaņā ar 7. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1369 ⁽⁶⁾ par energomarķējuma satvaru un ar 11. un 14. līdz 20. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/1020 ⁽⁷⁾ par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību.

Ņemot vērā, cik problemātiski varētu būt izpildīt energomarķējuma prasības un ekodizaina prasības par informācijas sniegšanu par ārējiem barošanas avotiem, Komisija šajā dokumentā izklāsta vairākus apsvērumus, kas būtu jāņem vērā saistībā ar šo pienākumu izpildi.

Pirmkārt, jāatzīmē, ka dalībvalstu tirgus uzraudzības iestāžu pienākums uzraudzīt atbilstību ir pastāvīgs un nav saistīts ar konkrētu dienu pēc tam, kad šīs prasības sāk piemērot attiecīgi 2020. gada 1. aprīli (ekodizaina noteikumi) un 2020. gada 1. novembrī (energomarķējuma pienākumi).

Otrkārt, runājot par efektīvas tirgus uzraudzības nodrošināšanu, Komisija atgādina Regulas (ES) 2019/1020 14. panta 2. punktā noteikto prasību, ka tirgus uzraudzības iestādēm šajā pantā noteiktās pilnvaras jāīsteno efektīvi, lietderīgi un saskaņā ar proporcionalitātes principu.

Treškārt, jebkurā gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1369 11. panta 13. punktu viss pašreizējais ražojumu marķējums veikalos būs jānomaina ar marķējumu ar atjauninātu skalu no 2021. gada 1. līdz 15. martam.

Komisija atgādina, ka ne Komisijai, ne atsevišķām dalībvalstīm nav pilnvaru neievērot kādus saistošus termiņus vai citus pienākumus, ko paredz Savienības tiesību akti, izņemot gadījumus, kad šie termiņi vai pienākumi ir grozīti, izmantojot atbilstīgas procedūras.

Tomēr, gādājot par Savienības tiesību aktu izpildi, dalībvalstīm ir pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes princips. Šādā kontekstā dalībvalstis, kad tās piemēro ES tiesību aktus un gādā par attiecīgajās regulās noteikto pienākumu izpildi, ir aicinātas ņemt vērā visus šos apsvērumus:

- Covid-19 krīzes izraisītie ārkārtējie un neparedzētie apstākļi, uz ko atsaucas ražotāji un kas liedz tiem izpildīt energomarķējuma regulās noteiktos pienākumus,
- salīdzinoši neilgais problēmas pastāvēšanas periods, jo ražotāji varētu turpināt laist tirgū ražojumus ar pašreizējo marķējumu tikai salīdzinoši īsu laiku,
- ražotājiem ir arī turpmāk jāspēj laist tirgū savus ražojumus, jo īpaši tos, kas uzkrājušies noliktavās.

Ja valstu tirgus uzraudzības iestādes, ievērojot šos apsvērumus, stingri neprasīs, ka no 2020. gada 1. novembra tiek izpildīts pienākums brīdī, kad ražojumu laiž tirgū, to piegādāt kopā ar marķējumu ar atjauninātu skalu un ražojumu datubāzē ievadīt parametrus no ražojuma informācijas lapas, Komisija atturēsies no pārkāpuma procedūru uzsākšanas, ja vien prasību nepiemērošana nepārsniedz to, kas tiešām ir vajadzīgs, notiek tikai periodā no 2020. gada 1. novembra līdz 2021. gada 1. martam un piegādātāji izplatītājus nodrošina ar trūkstošo marķējumu līdz 2021. gada 1. martam.

Līdzīgu pieeju līdz 2020. gada 1. oktobrim vajadzētu piemērot, gādājot arī par to, ka tiek izpildītas Regulā (ES) 2019/1782 paredzētās ekodizaina prasības par informācijas sniegšanu par ārējiem barošanas avotiem.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2020. gada 29. maijs**

(2020/C 182/03)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,1136	CAD	Kanādas dolārs	1,5280
JPY	Japānas jena	119,29	HKD	Hongkongas dolārs	8,6347
DKK	Dānijas krona	7,4542	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7863
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,90088	SGD	Singapūras dolārs	1,5712
SEK	Zviedrijas krona	10,4870	KRW	Dienvīdkorejas vona	1 376,21
CHF	Šveices franks	1,0720	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	19,4239
ISK	Islandes krona	150,80	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,9456
NOK	Norvēģijas krona	10,7880	HRK	Horvātijas kuna	7,5870
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	16 269,70
CZK	Čehijas krona	26,921	MYR	Malaizijas ringits	4,8414
HUF	Ungārijas forints	348,73	PHP	Filipīnu peso	56,231
PLN	Polijas zlots	4,4495	RUB	Krievijas rublis	78,4416
RON	Rumānijas leja	4,8493	THB	Taizemes bāts	35,424
TRY	Turcijas lira	7,6101	BRL	Brazīlijas reāls	5,9654
AUD	Austrālijas dolārs	1,6681	MXN	Meksikas peso	24,5700
			INR	Indijas rūpija	84,1025

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2020. gada 1. jūnijs**

(2020/C 182/04)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,1116	CAD	Kanādas dolārs	1,5228
JPY	Japānas jena	119,75	HKD	Hongkongas dolārs	8,6165
DKK	Dānijas krona	7,4549	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7824
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,89673	SGD	Singapūras dolārs	1,5669
SEK	Zviedrijas krona	10,4635	KRW	Dienvietkorejas vona	1 364,44
CHF	Šveices franks	1,0686	ZAR	Dienvietāfrikas rands	19,3993
ISK	Islandes krona	151,00	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,9327
NOK	Norvēģijas krona	10,7890	HRK	Horvātijas kuna	7,5895
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	16 240,48
CZK	Čehijas krona	26,859	MYR	Malaizijas ringits	4,8004
HUF	Ungārijas forints	345,45	PHP	Filipīnu peso	55,947
PLN	Polijas zlots	4,4278	RUB	Krievijas rublis	77,4378
RON	Rumānijas leja	4,8437	THB	Taizemes bāts	35,204
TRY	Turcijas lira	7,5743	BRL	Brazīlijas reāls	5,9276
AUD	Austrālijas dolārs	1,6488	MXN	Meksikas peso	24,4520
			INR	Indijas rūpija	83,9380

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

**Atzinums, ko sniegusi Aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa padomdevēja komiteja
2020. gada 10. februāra sanāksmē par lēmuma projektu attiecībā uz lietu AT.40528 – Meliá (Holiday
Pricing)**

Ziņotājvalsts: Francija

(2020/C 182/05)

1. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) piekrīt Komisijai, ka lēmuma projektā izklāstītie uzņēmuma *Meliá* ar ceļojumu rīkotājiem noslēgtie vertikālie līgumi ierobežoja izmitināšanas viesnīcā aktīvo un pasīvo pārdošanu un veido konkurences ierobežojumu mērķa dēļ LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta nozīmē.
2. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) piekrīt lēmuma projektā sniegtajam Komisijas vērtējumam par pārkāpuma ilgumu.
3. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) piekrīt Komisijai, ka lēmuma projektā aplūkotā pret konkurenci vērsta rīcība neatbilst LESD 101. panta 3. punktā un EEZ līguma 53. panta 3. punktā paredzētajiem atbrīvojuma nosacījumiem.
4. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) piekrīt Komisijai, ka lēmuma projekta adresātam būtu jāpiemēro naudas sods.
5. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) piekrīt Komisijai par saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu uzliktā naudas soda galīgo apmēru, arī par šā soda samazinājumu atbilstīgi 2006. gada Pamatnostādņu par naudas soda aprēķināšanu 37. punktam.
6. Padomdevējas komitejas locekļi (7 dalībvalstis) iesaka tās atzinumu publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Uzklausīšanas amatpersonas nobeiguma ziņojums ⁽¹⁾**Lieta AT.40528 – Meliá (Holiday Pricing)**

(2020/C 182/06)

1. Lēmuma projektā, kas adresēts *Meliá Hotels International, S.A.* ("*Meliá*"), konstatēts, ka uzņēmums *Meliá* ir pārkāpis Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 101. pantu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums") 53. pantu, proti, tas no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim ir veicis vienotu un turpinātu pārkāpumu, noslēdzot un/vai īstenojot vertikālus līgumus, kuri nošķīra EEZ patērētājus atkarībā no viņu rezidences vietas valsts un tādējādi ierobežoja izmitināšanas viesnīcā aktīvo un pasīvo pārdošanu.
2. 2017. gada 2. februārī Komisija pret uzņēmumu *Meliá* sāka procedūru saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 773/2004 ⁽²⁾ 2. panta 1. punktu.
3. 2019. gada 5. augustā *Meliá* saistībā ar lēmuma pieņemšanu uz Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽³⁾ 7. un 23. panta pamata iesniedza oficiālu piedāvājumu sadarboties ("izlīguma iesniegumu"). Izlīguma iesniegumā:
 - skaidri un nešaubīgi atzīta uzņēmuma *Meliá* atbildība par izlīguma iesniegumā aprakstīto pārkāpumu attiecībā uz galvenajiem faktiem, juridiskajiem iebildumiem, *Meliá* lomu pārkāpumā un to, cik ilgi *Meliá* piedalījās pārkāpumā;
 - norādīta maksimālā naudas soda summa, ar kuru uzņēmums *Meliá* rēķinās, ka Komisija to uzliks, un kuru *Meliá* būtu gatavs maksāt sadarbības procedūras kontekstā,
 - ir apstiprināts, ka uzņēmuma *Meliá* tiesības uz aizstāvību ir tikušas pilnībā ievērotas, jo īpaši apstiprināts, ka uzņēmums *Meliá* ir pietiekami informēts par iebildumiem, ko pret to paredzējusi vērst Komisija, un ka tam ir dotas pietiekamas iespējas darīt Komisijai zināmu savu viedokli,
 - ir apstiprināts, ka uzņēmumam *Meliá* bija dota pietiekama iespēja piekļūt pierādījumiem, kas pamato Komisijas iebildumus, un visiem pārējiem Komisijas lietas materiāliem, un ka uzņēmums neplāno lūgt plašāku piekļuvi lietas materiāliem vai atkārtotu mutisku uzklaušīšanu, izņemot, ja Komisija iebildumu paziņojumā un lēmumā neatspoguļo izlīguma iesniegumu,
 - *Meliá* piekrīt iebildumu paziņojumu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 7. un 23. pantu pieņemto lēmumu saņemt angļu valodā.
4. 2019. gada 4. novembrī Komisija pieņēma iebildumu paziņojumu, un 2019. gada 6. novembrī tas tika nosūtīts *Meliá*. 2019. gada 20. novembrī uzņēmums *Meliá* atbildēja un apstiprināja, ka iebildumu paziņojumā ir atspoguļots tā izlīguma iesnieguma saturs un ka tas joprojām apņemas ievērot sadarbības procedūru.
5. Lēmuma projektā konstatētais pārkāpums un uzliktais naudas sods atbilst tam, kas atzīts un kam piekristis izlīguma iesniegumā. Naudas soda pamatsumma tiek samazināta par 30 %, pamatojoties uz to, ka uzņēmums *Meliá* ir sadarbojies ar Komisiju lielākā mērā, nekā bija tā juridiskais pienākums, proti, tas ir atzinis LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu saistībā ar savu rīcību, kā arī sniedzis pierādījumus, tādējādi zināmā mērā stiprinot Komisijas spēju pierādīt pārkāpumu, un atteicies no dažām procesuālajām tiesībām, šādā veidā vairojot administratīvo efektivitāti.
6. Saskaņā ar Lēmuma 2011/695/ES 16. pantu esmu izvērtējis, vai lēmuma projekts attiecas tikai uz iebildumiem, par kuriem uzņēmumam *Meliá* bijusi sniegta iespēja paust savu viedokli. Secinu, ka tas tā ir.

⁽¹⁾ Saskaņā ar 16. un 17. pantu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Lēmumā 2011/695/ES (2011. gada 13. oktobris) par uzklaušīšanas amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (OV L 275, 20.10.2011., 29. lpp.) ("*Lēmums 2011/695/ES*").

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.) ("*Regula (EK) Nr. 1/2003*").

7. Uzskatu, ka kopumā šajā lietā ir tikusi nodrošināta sekmīga procesuālo tiesību īstenošana.

Briselē, 2020. gada 12. februārī

Wouter WILS

Komisijas lēmuma kopsavilkums**(2020. gada 21. februāris)****par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu****Lieta AT.40528 – Meliá (Holiday pricing)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 893)***(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)**

(2020/C 182/07)

Komisija 2020. gada 21. februārī pieņēma lēmumu par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu. Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (⁽¹⁾) 30. panta noteikumiem Komisija ar šo publicē pušu nosaukumus un lēmuma galveno saturu, arī visus uzliktos sodus, ņemot vērā uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu aizsargāšanā.

1. IEVADS

1. Lēmums adresēts uzņēmumam *Meliá Hotels International, S.A* (turpmāk “*Meliá*”), un tas attiecas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (“Līgums”) 101. panta un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (“EEZ līgums”) 53. panta pārkāpumu.
2. Laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim uzņēmums *Meliá* piedalījās vienotā un turpinātā pārkāpumā saistībā ar vertikālajiem līgumiem, ko *Meliá* noslēdza ar ceļojumu rīkotājiem un kas ierobežoja izmitināšanas viesnīcā aktīvo un pasīvo pārdošanu.

2. PROCEDŪRA

3. Ar 2017. gada 2. februāra lēmumu Komisija sāka procedūru saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 773/2004 2. panta 1. punktu pret *Meliá*.
4. 2019. gada 5. augustā *Meliá* attiecībā uz lēmuma pieņemšanu uz Regulas (EK) Nr. 1/2003 7. un 23. panta pamata iesniedza oficiālu piedāvājumu sadarboties.
5. Komisija 2019. gada 4. novembrī pieņēma uzņēmumam *Meliá* adresētu iebildumu paziņojumu. *Meliá* 2019. gada 20. novembrī iesniedza atbildi uz minēto iebildumu paziņojumu.
6. Aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa padomdevēja komiteja 2020. gada 10. februārī sniedza labvēlīgu atzinumu.

3. FAKTU IZKLĀSTS

7. *Meliá* komercattiecības ar ceļojumu rīkotājiem saistībā ar izmitināšanu viesnīcā uzņēmuma *Meliá* brīvdienu kūrortos ir balstītas uz rakstiskiem līgumiem. Daži no šiem līgumiem balstās uz uzņēmuma *Meliá* tipveida noteikumiem (“*Meliá* tipveida noteikumi”).
8. Viena no *Meliá* tipveida noteikumu klauzulām (“klauzula”) bija šāda: “PIEMĒROŠANAS TIRGUS. Līgums ir spēkā tikai un vienīgi attiecībā uz 16. apsvērumā uzskaitītajām valstīm. Viesnīca varēs prasīt aģentūrai/ceļojumu rīkotājiem pārbaudīt jebkuras tādas rezervācijas izcelsmes tirgu, attiecībā uz kuru pastāv pamatotas šaubas; jebkurā gadījumā, ja, klientiem ierodoties viesnīcā, tiks noskaidrots, ka viņu rezidences vietas valsts atšķiras no valsts, kas norādīta līgumā, viesnīca būs tiesīga noraidīt rezervāciju.”

(¹) OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

9. Ar ceļojumu rīkotājiem noslēgtajos atsevišķajos līgumos 16. apsvērumā bija vai nu neaizpildīts, vai arī tajā bija norādīta (-as) valsts(-is), attiecībā uz kuru(-ām) līgums bija spēkā.
10. Saskaņā ar *Meliá* iesniegto informāciju 2 212 uzņēmuma *Meliá* ar ceļojumu rīkotājiem noslēgtajos līgumos, kuri bija spēkā 2014. gadā un kuros bija ietverta minētā klauzula, 16. apsvērumā bija norādīta vismaz viena EEZ valsts. 2015. gadā šādu līgumu skaits bija 2 004. Līgumus, kuros ietverta minētā klauzula un 16. apsvērumā norādīta vismaz viena EEZ valsts un kuri bija spēkā 2014. un 2015. gadā, kopā sauc par "attiecīgajiem līgumiem".

4. JURIDISKAIS NOVĒRTĒJUMS

11. Attiecīgie līgumi ir nolīgumi LESD 101. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta 1. punkta nozīmē.
12. Uzņēmums *Meliá* un ceļojumu rīkotāji, ar kuriem tas noslēdzis līgumus, attiecīgajos līgumos norādīja teritorijas, uz kurām katrs līgums attiecās, un tādējādi nošķīra Eiropas patērētājus atkarībā no viņu rezidences vietas valsts.
13. *Meliá* tipveida noteikumu klauzulas saturs un mērķis, saistot to ar 16. apsvērumu attiecīgajos līgumos, bija ierobežot ceļojumu rīkotāju iespējas pārdot izmitināšanu *Meliá* viesnīcās tiem patērētājiem, kas dzīvo ārpus 16. apsvērumā minētās(-ajām) valsts(-īm), un/vai atbildēt uz šādu patērētāju pieprasījumiem.
14. Šādā veidā ar šiem nolīgumiem tika ierobežotas ceļojumu rīkotāju iespējas brīvi pārdot izmitināšanu viesnīcā visās EEZ valstīs, un tie varēja izraisīt iekšējā tirgus sadalīšanu atbilstoši valstu robežām. Šāda prakse pēc būtības ir konkurences ierobežojums mērķa dēļ Līguma 101. panta 1. punkta nozīmē.
15. Lēmumā arī konstatēts, ka uz *Meliá* rīcību neattiecas atbrīvojums saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 330/2010 un tā neatbilst Līguma 101. panta 3. punkta nosacījumiem.

5. ILGUMS

16. Attiecīgie līgumi bija spēkā 2014. un 2015. gadā. Pārkāpums ilga no 2014. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim.

6. AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI UN NAUDAS SODS

17. *Meliá* apstiprināja, ka ir veikti nepieciešamie pasākumi, lai izbeigtu pārkāpumu. Tomēr Komisijai ir oficiāli jāpieprasa uzņēmumam *Meliá* faktiski izbeigt pārkāpumu, ja tas to vēl nav izdarījis, un atturēties no jebkādiem nolīgumiem vai saskaņotās darbības, kam varētu būt tāds pats vai līdzīgs mērķis vai sekas. Turklāt lēmumā konstatēts, ka pārkāpums ir izdarīts tīši vai vismaz nolaidības dēļ un ka ir jāuzliek naudas sods.

Naudas soda pamatsumma

18. Nosakot naudas sodus, Komisija principā ņem vērā pārdevumu vērtību pēdējā pilnajā uzņēmējdarbības gadā, kad uzņēmums piedalījies pārkāpumā. Šajā gadījumā Komisija ņem vērā uzņēmuma *Meliá* ieņēmumus par viesnīcu izmitināšanas pakalpojumiem, kas gūti 2015. gadā un pārdoti saskaņā ar *Meliá* tipveida noteikumiem, pamatojoties uz *Meliá* un ceļojumu rīkotāju noslēgtajiem līgumiem, kuru 16. apsvērumā ir norādīta vismaz viena EEZ valsts.

Atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi

19. Šajā lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi.

Īpašs naudas soda palielinājums preventīvā nolūkā

20. Šajā lietā šāds palielinājums nav jāpiemēro.

Ierobežojuma (10 % no apgrozījuma) piemērošana

21. Aprēķinātais naudas sods nepārsniedz 10 % no uzņēmuma *Meliá* apgrozījuma.

Naudas soda samazinājums sakarā ar sadarbošanos

22. Lai atspoguļotu *Meliá* sadarbību ar Komisiju, kas pārsniedz tās juridisko pienākumu, saskaņā ar Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punktu naudas soda pamatsumma tiek samazināta par 30 %.

Naudas soda galīgā summa

23. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu uzņēmumam *Meliá* uzliedzamā naudas soda galīgā summa ir 6 678 000 EUR.

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS UZRAUDZĪTĀJS

Kopsavilkums Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumam par sarunu pilnvarām noslēgt starptautisku nolīgumu par personas datu apmaiņu starp Eiropolu un Jaunzēlandes tiesībaizsardzības iestādēm

(Pilns šā atzinuma teksts angļu, franču un vācu valodā ir pieejams EDAU tīmekļa vietnē www.edps.europa.eu)

(2020/C 182/08)

Eiropas Komisija 2019. gada 30. oktobrī pieņēma ieteikumu Padomes Lēmumam, ar ko pilnvaro sākt sarunas par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Jaunzēlandi par personas datu apmaiņu starp Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un cīņā pret smagiem noziegumiem un terorismu kompetentajām Jaunzēlandes iestādēm. Paredzētā nolīguma mērķis ir nodrošināt juridisko pamatu personas datu nosūtīšanai starp Eiropolu un Jaunzēlandes kompetentajām iestādēm, lai atbalstītu un stiprinātu to darbības, kā arī savstarpējo sadarbību, novēršot un apkarojot smagus starptautiskus noziegumus un terorismu, vienlaikus nodrošinot atbilstošus aizsardzības pasākumus attiecībā uz privātuma, personas datu, citu personu pamattiesību un brīvību aizsardzību.

Tādu personas datu nosūtīšanai, kuri ir savākti kriminālizmeklēšanas kontekstā un kurus turpmāk apstrādā Eiropols, lai sagatavotu kriminālizlūkošanas datus, var būt ievērojama ietekme uz attiecīgo personu dzīvi. Tādēļ starptautiskajam nolīgumam ir jānodrošina, lai tiesību uz privāto dzīvi un datu aizsardzības ierobežojumi attiecībā uz cīņu pret smagiem noziegumiem un terorismu tiktu īstenoti absolūti nepieciešamā ietvaros.

EDAU norāda, ka Jaunzēlandei ir labi izstrādāti valsts tiesību akti datu aizsardzības jomā un neatkarīga datu aizsardzības iestāde, kura ir kompetenta uzraudzīt arī tiesībaizsardzības iestādes. Turklāt EDAU atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir iekļāvusi ierosinātajās sarunās ar Jaunzēlandi vairākus konkrētus ieteikumus, kurus EDAU jau sniedza savā Atzinumā 2/2018 par astoņām sarunu pilnvarām noslēgt starptautiskus nolīgumus, kas atļauj datu apmaiņu starp Eiropolu un trešām valstīm.

Tādējādi atzinumā sniegto ieteikumu mērķis ir precizēt un nepieciešamības gadījumā papildus izstrādāt aizsardzības pasākumus un pārbaudes attiecībā uz personas datu aizsardzību, ņemot vērā konkrēto Jaunzēlandes kontekstu. Tādēļ EDAU iesaka:

- Padomes lēmumā atļaut sākt sarunas saskaņā ar LESD 218. pantu vajadzētu būt atsaucei ne tikai uz procesuālo juridisko pamatu, bet arī uz atbilstīgo materiāli tiesisko pamatu, tostarp LESD 16. pantu,
- saskaņā ar mērķa ierobežojuma principu paredzētajā nolīgumā vajadzētu būt skaidri noteiktiem noziedzīgajiem nodarījumiem, attiecībā uz kuriem var veikt personas datu apmaiņu,
- ņemot vērā glabāšanas ierobežojuma principa praktisku īstenošanu, topošajā nolīgumā būtu īpaši jāparedz nosūtīto personas datu glabāšanas nepieciešamības periodiska pārskatīšana,
- ņemot vērā informācijas saņemšanas tiesību nozīmīgumu citu datu aizsardzības tiesību izmantošanai, nolīgumā būtu jāietver skaidri un sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz informāciju, kura būtu jāsniedz datu subjektiem.

Visbeidzot, EDAU sagaida, ka saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. pantu ar to notiks apspriešanās nolīguma projekta pabeigšanas turpmākos posmos. EDAU ir gatavs arī turpmāk sniegt ieteikumus sarunu laikā.

1. Ievads un pamatinformācija

1. Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija Regulā (ES) 2016/794 par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI ⁽¹⁾ (turpmāk "Eiropola regula"), ir paredzēti īpaši noteikumi attiecībā uz Eiropola veiktu datu nosūtīšanu ārpus ES. Tās 25. panta 1. punktā ir uzskaitīti juridiskie pamatojumi, uz kuru pamata Eiropols var likumīgi nosūtīt datus trešo valstu iestādēm. Viens pamatojums būtu lēmums par atbilstību, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu, uzskatot, ka trešā valsts, kurai Eiropols nosūta datus, nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni. Tā kā pašlaik nav pieņemts šāds lēmums par atbilstību, cita alternatīva, lai Eiropols regulāri nosūtītu datus trešām valstīm, ir saistoša starptautiska nolīguma noslēgšana starp ES un saņēmēju trešo valsti, sniedzot pietiekamus aizsardzības pasākumus attiecībā uz privātuma, citu personas pamattiesību un brīvību aizsardzību.
2. Pašlaik nepastāv juridiskais pamats regulārai un strukturētai personas datu apmaiņai starp Eiropolu un Jaunzēlandes tiesībsardzības iestādēm. Eiropols un Jaunzēlandes policija parakstīja darba vienošanos 2019. gada aprīlī. Šī vienošanās nodrošina satvaru strukturētai sadarbībai stratēģiskā līmenī, tostarp aizsargātu līniju, kas sniedz tiešas drošas saziņas iespēju, un Jaunzēlande ir norīkojusi sadarbības koordinatoru sakariem ar Eiropolu. Tomēr tā nenodrošina juridisko pamatu personas datu apmaiņai.
3. Komisija uzskata, ka Jaunzēlandei jābūt prioritārai valstij saistībā ar sarunu sākšanu īsā laikā, ņemot vērā Eiropas Drošības programmā izklāstīto politisko stratēģiju ⁽²⁾, Padomes secinājumus par ES ārējo darbību terorisma apkarošanā ⁽³⁾, globālo stratēģiju ⁽⁴⁾ un tiesībsardzības iestāžu darbības vajadzības visā ES. Tā uzsver, ka ciešākas sadarbības iespējamos ieguvumus arī apliecināja turpmākie pasākumi pēc Kraistčērčas uzbrukuma 2019. gada martā. Jaunzēlande formāli iesniedza iniciatīvas pieprasījumu 2019. gada 23. augustā.
4. Eiropas Komisija 2019. gada 30. oktobrī pieņēma ieteikumu Padomes Lēmumam, ar ko pilnvaro sākt sarunas par nolīgumu starp Eiropas Savienību un Jaunzēlandi par personas datu apmaiņu starp Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un cīņā pret smagiem noziegumiem un terorismu kompetentajām Jaunzēlandes iestādēm ⁽⁵⁾ (turpmāk "ieteikums"). Ieteikuma pielikumā (turpmāk "pielikums") ir izklāstītas Padomes sarunu norādes Komisijai, t. i., mērķi, kuri Komisijai ES vārdā būtu jāasniedz sarunu laikā.
5. Paredzētā nolīguma mērķis ir nodrošināt juridisko pamatu personas datu nosūtīšanai starp Eiropolu un Jaunzēlandes kompetentajām iestādēm, lai atbalstītu un stiprinātu šīs valsts un dalībvalstu kompetento iestāžu darbības, kā arī to savstarpējo sadarbību, novēršot un apkarojot smagus starptautiskus noziegumus un terorismu, vienlaikus nodrošinot atbilstošus aizsardzības pasākumus attiecībā uz privātuma, personas datu, personu pamattiesību un brīvību aizsardzību ⁽⁶⁾.
6. Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu Komisijai pēc ieteikuma priekšlikuma Padomei saskaņā ar LESD 218. pantu pieņemšanas ir jāapspriežas ar EDAU gadījumos, kad ir ietekme uz personas tiesību un brīvību aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.
7. Turklāt Eiropola Regulas 35. apsvērumā ir noteikts, ka "attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1725 Komisijai pirms sarunām par kādu starptautisku nolīgumu starp ES un trešo valsti datu apmaiņas nodrošināšanai starp Eiropolu un šīs trešās valsts iestādēm vai to laikā būtu jāspēj apspriesties ar EDAU".
8. EDAU atzinīgi vērtē, ka ar to veikta apspriešanās par Eiropas Komisijas ieteikuma pieņemšanas, un sagaida, ka atsauce uz šo atzinumu tiks iekļauta Padomes lēmuma preambulā. Šis atzinums neierobežo nekādas papildu piezīmes, ko EDAU varētu sniegt, pamatojoties uz vēlākā posmā pieejamu turpmāku informāciju.

⁽¹⁾ OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.

⁽²⁾ COM(2015) 185 final.

⁽³⁾ Padomes dokuments 10384/17, 2017. gada 19. jūnijs.

⁽⁴⁾ "Kopīgs redzējums, kopīga rīcība: stiprāka Eiropa. Globāla Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģija", <http://europa.eu/globalstrategy/en>.

⁽⁵⁾ COM(2019) 551 final.

⁽⁶⁾ Sk. pielikuma 1. direktīvu.

4. Secinājumi

27. Tādu personas datu nosūtīšanai, kuri ir savākti kriminālizmeklēšanas kontekstā un kurus turpmāk apstrādā Eiropols, lai sagatavotu kriminālizlūkošanas datus, var būt ievērojama ietekme uz attiecīgo personu dzīvi, jo tie var tikt izmantoti apsūdzības materiālos saņēmējā valstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tādēļ starptautiskajam nolīgumam ir jānodrošina, lai tiesību uz privāto dzīvi un datu aizsardzības ierobežojumi attiecībā uz cīņu pret smagiem noziegumiem un terorismu tiktu īstenoti absolūti nepieciešamā ietvaros.
28. EDAU atzinīgi vērtē sarunu pilnvaru mērķi nodrošināt pamattiesību ievērošanu un ievērot Hartas atzītos principus, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas atzītas Hartas 7. pantā, tiesības uz personas datu aizsardzību, kas atzītas Hartas 8. pantā, un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kas atzītas Hartas 47. pantā. Turklāt EDAU atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir iekļāvusi ierosinātajās sarunu pilnvarās ar Jaunzēlandi vairākus konkrētus ieteikumus, kurus EDAU jau sniedza savā Atzinumā 2/2018 par astoņām sarunu pilnvarām noslēgt starptautiskus nolīgumus, kas atļauj datu apmaiņu starp Eiropu un trešām valstīm.
29. Šajā atzinumā EDAU ieteikumu mērķis ir precizēt un nepieciešamības gadījumā papildus izstrādāt aizsardzības pasākumus un pārbaudes topošajā nolīgumā attiecībā uz personas datu aizsardzību, ņemot vērā konkrēto Jaunzēlandes kontekstu. Minētie ieteikumi neierobežo nekādus papildu ieteikumus, ko EDAU varētu sniegt, pamatojoties uz sarunu gaitā pieejamu turpmāku informāciju.
30. Tādēļ EDAU pauž iepriekšējos atzinumos izteikto nostāju ⁽⁷⁾, ka Padomes lēmumā atļaut sākt sarunas saskaņā ar LESD 218. pantu vajadzētu būt atsaucēi ne tikai uz procesuālo juridisko pamatu, bet arī uz atbilstīgo materiāli tiesisko pamatu, tostarp LESD 16. pantu. Tālāk saskaņā ar mērķa ierobežojuma principu topošajā nolīgumā vajadzētu būt skaidri noteiktiem noziedzīgajiem nodarījumiem, attiecībā uz kuriem var veikt personas datu apmaiņu. Turklāt, lai nodrošinātu glabāšanas ierobežojuma principa praktisku īstenošanu, topošajā nolīgumā būtu īpaši jāparedz nosūtīto personas datu turpmākas glabāšanas nepieciešamības periodiska pārskatīšana. Visbeidzot, ņemot vērā informācijas saņemšanas tiesību īpašo nozīmīgumu citu datu aizsardzības tiesību izmantošanai, EDAU uzsver nepieciešamību ietvert skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz informāciju, kura būtu jāsniedz datu subjektiem.
31. EDAU arī turpmāk ir Komisijas, Padomes un Eiropas Parlamenta rīcībā, lai sniegtu ieteikumus šā procesa turpmākajos posmos. Šajā atzinumā izklāstītās piezīmes neierobežo nekādas papildu piezīmes, ko EDAU varētu iesniegt, jo pastāv iespēja, ka atklāsies jauni problēmjautājumi, kuri tiktu aplūkoti, tiklīdz būs pieejama papildu informācija. Tādēļ EDAU sagaida, ka pirms nolīguma pabeigšanas ar to apspriedīsies par nolīguma projekta noteikumiem.

Briselē, 2020. gada 31. janvārī

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs
Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI

⁽⁷⁾ Sk. EDAU Atzinumu 6/2019 par sarunu pilnvarām attiecībā uz nolīgumu starp ES un Japānu par pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanu un izmantošanu, EDAU Atzinumu 2/2019 par sarunu pilnvarām attiecībā uz ES un ASV nolīgumu par pārrobežu piekļuvi elektroniskiem pierādījumiem un EDAU Atzinumu 3/2019 par dalību sarunās saistībā ar Budapeštas Konvencijas par kibernetiskiem noziegumiem otro papildu protokolu šādā vietnē:
https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/our-work-by-type/opinions_en

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV